

Heitt vikuskifti

Norðoyarstevnan varð hildin í fagrasta veðri. Hetta er tann friðaligasta norðoyarstevnan menn vit um. Politíð hevði næstan onki at gera og fólk hugnaðu sær óført. Sosialurin var við longu frá fríggjakvøldinum, og her er reportagan

Nú hava verið søgd so nógv lýsingarorð um veðrið seinastu tíðina, at neyvan finnst fleiri til at lýsa frálíka veðurlagið, men tó verður hendan reportagan um norðoyarstevnuna byrjað við veðrinum, ið er grundarsteinurin fyri øllum væleydnaðum stevnum.

Tað er fríggjakvøld beint aftan á útvarpið umborð á Ternuni. Vit eru just farin av Leirvík og tað sæst beinanvegin, at hetta ikki er vanligt ferðafólk til Klaksvíkar. Ballstemningur er longu á ferðafólki, fløskur standa á bordinum og tað verður skálað. Og hetta eru feroingar í Føroyum, hóast klædnabúin minnir um Miðalhavið, ella hita-

bylgjur í Danmark og aðrastaðir á meginlandinum. Kvinnurnar ganga í ljósum lottum summerklæðum, tær hava fingið lit, summer heilt brúnar. Og fleiri av mannfólkinum ganga eisini eins lott flatin, sum løtu aftaná at Adam hevði bitið í súreplið á sinni. Í stuttum buksur og undirtroyggjuuttan ermar. Onkur tatovering hómast, eg eygleiddi eina av eini vakrari havfrúgv. Omanfyri hevði einaferð staðið eitt gentunavn, nú var hetta horvið í einum blásvortum skyggi, sum ikki heilt hóskaði seg til myndina. Tó ólesiligu bókstavirnir hómaðust enn og eg eri næstan vissur í, at fyrsti bókstavurin hevði verið eitt I. Tatoveringar

eru antin tilætlaðar, ella eitt kámt minni frá Nyhavnini, Istedgotu ella aðrastaðir uti í heimi.

Stoytt er við klettin, meðan vit sigla yvirum. Og Norðoyggjarnar liggja fyrri framman við høgum majestetiskum fjøllum. Eins dunderandi keðilig Klaksvíkin sær út ein ælaveðursdag við grovum gráðum ælum í fjøllunum so langt eyga sær, eins vøkur er hon tá gott summer er í luftini.

Og tá vit, á bátadekkinum, tosaðu um hetta tók ein klaksvíkingur til, at tað var traditið, at eitt æl skuldi fyrst ígjøgnum Klaksvíkina at góðkennast, áðrenn tað slapp aðrarleiðir í landinum.

So nógv fólk er við, at tann kviki innkrevjarin av ferðaseðlum hevur ilt við at klára at fáa pening frá øllum. Tað sæst tíðuliga, til eina tilíka stevnu er undirmanning, so tað forslær, umborð á Ternuni. Tá Ternan leggur at tyrpist fólk saman við trappurnar niður á bildekkinn. Ferðaseðlamaðurin hevur ikki

ein livandi kjans at fáa pening frá øllum. Hann ristur við høvdinum og gevur frá sær.

Litið á Páll á Dul

Ternan hevur lagt at í øllum góðum og eina litla løtu seinni sita myndamaðurin og undirritaði í tí myrkalögdu Atlantis Bio. Vit eru til frumfrumframsølu av Norðoyastevnutíðinum.

Spennandi var at vita, um teitið fór at siga fólk úttafyrri Klaksvík nakað. Hetta var fyrstu ferð eg var til teitið og eg roknaði við, at skemtið fór at vera so lokalt, at eg neyvan fór at fáa nakað burtúr. Men gakk.

Vit vóru ovseinir og komu inn í salin miðskeiðis í einum stuttum leiki. Eg veit ikki hvussu søgugongdin var í leikinum, men høvuðsleikarin fekk avdúkað eina rúgvu av loyndarmálum í familjuni bert við at siga: "Eg veit alt".

Einaferð sigur høvuðsleikarin: "Er tað so ongin sum eg kann stóla uppá longur?"

Og so ljóðaði ein myrk djúp rødd úti úr salinum. "Páll á Dul" og hetta líkaði klaksvíkingum.

Stjól blóðroyndina

Ein stuttur leikur var eisini leiktur yvir eina hending í Klaksvík herfyri, ein skemtilig hending, sum eisini livgaði politíðindini í blóðunum. Ein ungur klaksvíkingur breyt inná manntómu politistøðina og stjól eina blóðroynd av sær sjálvum, hann var skuldsettur fyri rúsdrekkakoyring. Og hesin leikur sá soleiðis út í Norðoyarstevnutíðinum.

Kolamyrtur er inni. So sæst ein lummalykt bleiktra og ein maður kemur snikjandi oman gjøgnum salin og uppá pallin. Hann lýsir yvir á eitt bord og har standa nakrar blóðroyndir í høgum smølum reagengløgum.

Hann tekur tað fyrsta glasið, lesur navnaseðilin og mutlar: "Hetta er ikki mitt, hetta er blóðroyndin hjá Eiler." hann leitar víðari og tekur eitt annað glas í hondina, men heldur ikki hesuferð var eydnan við honum. "Hetta er tann hjá Knút, segði hann lág-mæltur. So eydnaðist, hann fann sína egnum blóðroynd og so helt hann á dyr. Hendan leikin dámdi mær best, hann var

sera væl og einfalt uppsettur, stuttur og beinleidis, móttvegis hinum sum tiltíðir tyktust drúgvir og orðaríkir.

Norðoyarstevnutíðir fríggjakvøldið var ikki framført alment, hetta var fyrstu ferð, at teir royndu alt teitið á palli og tað sást eisini á leikinum, leikararnir vóru ikki pallvandar. Heldur ikki fingur vit tónatosið við og vit fingur bedýrað fleiri ferðir á stevnuni at tónatosið var tað besta. Ongin ivi er um, at norðoyingar fáa eitt gott teiti, nú teir "dagen derpá" leita sær í Atlantis Bio. Norðoyastevnutíðir verður framført nakrar ferðir í vikuni.

Leikararnir eru ungir og tann sum heldur skil á øllum á pallinum er "The grand old lady" innan sjónleik í Klaksvík, Adelborg Linklett og hon lut-tók eisini á pallinum.

Kappróður og kappdrekking

Tá klokkan var farin av tvey leygardagin seinna-part tustu fólk omaná havnaðkið í Klaksvík og serliga vestanfyri. Veðrið var at tí fagrasta og lagið var gott. Ungir menn gingu við ghetto-blasarum á herðunum, stórir sum leypar og tónleikurin dunaði. Serliga tað unga

Gudrun Poulsen sæst her í nýggja búnanum hjá KÍ, sum var vístur fram undir dystunum á Norðoyarstevnu

Her siggja vit undurmaskinuna, sum Lions Klub hevur givið sjúkráhusinum í Klaksvík. Maskinan varð fyrstuferð roynd í Norðoyarstevnutíðinum